

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

465. An in casibus, in quibus Episcopus potest pensionem imponere beneficio, hæc ejus potestas extendat se ad beneficia jurispatronatûs, ita ut in iis absque consensu Patroni id possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

etiam rationem responsionis comprehendit) respondeo posse (nimirum in scio patrono constitui illam pensionem) quia pensio in huiusmodi beneficio imposta nihil derogat juri patroni; beneficium siquidem sine ejus consensu non confertur, sed postquam natus ejus collatum alicui, pensio absque ejus consensu alteri reservatur. &c. Hanc Gigantis sententiam approbat Lott. l. 1. q. 35. n. 89. ed quod causam formalem pensionis statuat (intellige adzquarè) in consensu titularis, & auctoritate seu consensu Papæ. Hoc ipsum tamen referendum ad simplicem statum validitatis gratiæ seu reservationis pensionis ab initio; non autem ad illius durationem, ed quod, nisi consensus patroni fuerit adhibitus, si patronus ad egestatem devenit, ita ut alimentari debeat, procul dubio ad ejus instantiam removendum fit gravamen illud à beneficio seu ejus rectore; quia, cum ille sit unus ex fructibus juris patronatus, utique patrono, qui non consentit ab initio, non poterit inferri præjudicium aliquod, Lott. loc. cit. n. 90. Azor. cit. q. 1. ubi: si contingeret, ut patronus alimentis egeret, & utrique, videlicet ipsi & pensionario satisfieri ex fructibus beneficii nequiret, potior esset patroni causa, quam pensionarii, est enim beneficium obligatum patrono; is autem, qui in aliqua re anteriorem hypothecam habet, jure præfertur. &c. Subjungit autem Lott. n. 91. juxta Abb. in c. postulasti. n. 2. & 50. de jurep. consensum patroni fore necessarium, scilicet ne adveniente casu, quo ipse debeat recipere alimenta, pensio revocetur, & sic meliorem esse hanc responsionem quam præcedentem. Sic etiam Castrop. de benef. tr. 13. d. 1. p. 11. §. 2. n. 7. ait; non esse censendum Papam habere eam voluntatem, nimirum constituendi pensionem in beneficiis juris patronatus laicorum, nisi id clarè exprimat, quia cedit in damnum Ecclesiæ qualibet hujus juris patronatus diminutio; sicut illius integra conservatio redundat in bonum Ecclesiæ, citat pro hoc Covar. qq. pract. c. 36. n. 10. Less. l. 2. de just. c. 34. n. 20. &c. Secus verò esse, live non esse opus speciali derogatione in impositione pensionis in beneficiis juris patronatus Ecclesiasticis; ed quod patroni Ecclesiastici non ex fundatione, sed gratia Papæ jus patronatus obtinuerunt.

4. Resp. ad secundum tertio: Tametsi non necessario requireretur consensus patroni, requiratur tamen, quod in impetratione & constitutione pensionis in istiusmodi beneficio fiat mentio juris patronatus laicalis, ita ut aliàs pensio sit subreptitia, ed quod, cum difficilior ea beneficia gravare soleat Papa, requiratur desuper scientia in Papa; secus est de jure patronatus Ecclesiastico, Ventrigl. Garc. Azor. ll. cit. Et si posteriores duo cum Gigante distinguant, velintque id procedere in jure patronatus laicali acquisito ex fundatione, dotatione vel adificatione (idque etiam, ut expressè Azor, dum præter patronum istiusmodi est quoque patronus alter clericus; ed quod tunc jus patronatus perinde se habeat, ac si esset simpliciter laicorum) non verò in jure patronatus laicali acquisito consuetudine, præscriptione vel privilegio, utpote quo neglecto vel expressè abrogato solet Papa conferre beneficia istiusmodi, & pensione gravare. Sic in specie de jure patronatus regio ait Card. de Luc. de pens. d. 58. quod in reservatione pensionis super beneficio istiusmodi juris patronatus regii requiratur patroni consensus, vel saltem specialis mentio de eo fieri debeat; cum Papa non soleat facile id agere sine tali consensu.

Questio 465. An in casibus, in quibus Episcopus potest pensionem imponere beneficio, hac ejus potestas extendat se ad beneficia juris patronatus, ita ut in iis absque consensu patroni id possit?

Respondeo, negativam videri probabiliorè, maxime, si, ut ait Castrop. de patrono laico sit sermo. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 2. nu. 9. (idipsum expressè extendens ad beneficia istiusmodi gravanda pensione etiam ad vitam tantum beneficiarii seu possessoris illorum) citans pro hoc Barbof. de pot. Ep. p. 3. alleg. 69. n. 21. Zechum de benef. & pens. c. 11. n. 7. Rebuff. in pr. p. 3. signat. n. 28. contra Gig. q. 23. Gamb. de off. Leg. l. 6. d. n. 64. Less. de just. l. 2. c. 34. n. 207. Item contra Garc. quatenus is p. 1. c. 5. n. 359. tenet, posse Episcopum imponere pensionem beneficio, dummodo ea non transeat ad successores in eodem beneficio; ed quod hoc posterius cederet in considerabile præjudicium patroni propter præsentationem, quæ foret de beneficio gravato, & non libero. Item quatenus n. 360. tradit, posse Episcopum etiam pensionem transitoriam ad successores imponere beneficio sine consensu patroni, & eo invito, si vocatus consentire nolit, si id cederet in majorem Ecclesiæ utilitatem. Quod ipsum improbat Castrop. loc. cit. n. 10. dicens, raro vel nunquam adesse posse Ecclesiæ necessitatem, ut non possit consensus Papæ postulari, saltem ut pensio ad successores in beneficio transeat. De cetero rationem primariæ responsionis dat Castrop. cit. n. 9. quod negari nequeat, grave fieri præjudicium patrono, gravando ejus beneficii pensionem, etiam si ad solam beneficiarii vitam gravatum sit; ed quod tali gravamine posito, beneficium, quod alias maxime appetebatur, vix sit, qui illud velit suscipere; quod præjudicium Episcopus tali patrono inferre nequeat, quia ultimis voluntatibus, ex quibus regulariter procedit tale jus patronatus ex fundatione, præjudicare nequit; tum etiam quia unà à Papa approbato & confirmato, quale est illud jus patronatus, derogare non valet; quæ tamen ratio, ut patet, non militat contra eos, qui tenent posse Episcopum beneficio juris patronatus imponere pensionem durantiem solùm ad vitam beneficiarii.

Questio 466. An, & qualiter Episcopatus gravari soleat & possit pensione?

Respondeo primò: Quin Episcopatus per Papam gravari possit pensione, dubium non est; solitos tamen non gravari, nisi ex magna causa, ajunt ex Gig. de pens. q. 7. & Paul. Rom. de pens. c. t. n. 1. in 1. causa. Azor p. 2. l. 8. c. 8. q. 7. Paris. l. 6. q. 2. n. 35. Hinc in Concilio Laterani sub Leone X. statutum, ne mensis Episcopalis imponantur pensiones, nisi ex causa resignationis, vel etiam alia, quæ in Consistorio secreto honesta, licita, & probabilis videatur. Ac proinde Papa, dum Episcopatus per obitum vacantibus imponit pensionem, Concilio dicto derogare debet Lott. l. 1. q. 40. n. 87. Sed & derogare consuevit per clausulam istiusmodi: non obstantibus constitutionibus & consuetudinibus Concilii generalis: cui aliàs, utpote constitutioni Concilii generalis non censetur derogatum per clausulam illam: non obstantibus quibuscunque constitutionibus. Azor loc. cit.

2. Respondeo secundò: hodie ex Decreto Concilii Trid. sess. 24. c. 13. de reform. in Episcopalibus